

Uchwała z dnia 5 lipca 2022 roku

w sprawie wystąpienia do Rady Instytutu Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II o nadanie dr. Wojciechowi Lewandowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez Radę Doskonałości Naukowej

W dniu 23. 02. 2022 r. została powołana przez Radę Instytutu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II komisja habilitacyjna w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia dr. Wojciechowi Lewandowskiemu w następującym składzie:

1. prof. dr hab. Andrzej Szahaj – Uniwersytet Mikołaja Kopernika – przewodniczący komisji, wyznaczony przez RDN;
2. dr hab. Marcin Jaranowski, prof. Uniwersytet Mikołaja Kopernika – recenzent komisji, wyznaczony przez RDN;
3. dr hab. Olga Dryla, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego - recenzent komisji, wyznaczony przez RDN;
4. dr hab. Ryszard Wiśniewski, prof. Uniwersytetu Humanistyczno – Przyrodniczego im. J. Długosza w Częstochowie - recenzent komisji, wyznaczony przez RDN;
5. dr hab. Artur Szutta, prof. Uniwersytetu Gdańskiego – recenzent komisji, wyznaczony przez Radę Instytutu Filozofii KUL;
6. prof. dr hab. Jan Kłós - Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II – członek komisji, wyznaczony przez Radę Instytutu Filozofii KUL;
7. dr hab. Andrzej Stefańczyk - Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II – sekretarz komisji, wyznaczony przez Radę Instytutu Filozofii KUL.

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) – i w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669) – oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018, poz. 261), a także Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. 2011 nr 196 poz. 1165) Komisja Habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe, o których mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy,
2. aktywność naukową, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy,
3. osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne Habilitanta.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Monografia pt. *Racje i relacje. Problem uzasadnienia obowiązków moralnych w bliskich relacjach*, Lublin 2022.

2. Sporządzony przez Habilitanta autoreferat i zestawiony przez niego wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej (zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w par. 12 ust. 2 pkt 2-4 przywołanego wyżej rozporządzenia z 2018 r.).
3. Sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Instytutu Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z wnioskiem o nadanie

**doktorowi Wojciechowi Lewandowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia.**

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

– za nadaniem stopnia (TAK):	6
– przeciw (NIE):	0
– wstrzymujących się:	0

W posiedzeniu Komisji brało udział sześcioro członków Komisji. Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 14 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Podjęta przez Komisję Habilitacyjną uchwała ma dla Rady Wydziału Filozofii KUL status opinii (por. art. 18a ust. 11 ustawy).

UZASADNIENIE

Dr Wojciech Lewandowski urodzony dnia 29 listopada 1982 r. w Białogardzie odbył w latach 2001-2006 studia w zakresie filozofii teoretycznej na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, uzyskując w 2006 r. stopień magistra filozofii w oparciu o pracę *Etyczne podstawy przebaczenia w myśli Maksa Schelera i św. Tomasza z Akwinu*, napisaną pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Andrzeja Szostka. W roku 2010 uzyskał stopień doktora

Uchwała z dnia 5 lipca 2022 roku

w sprawie wystąpienia do Rady Instytutu Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II o nadanie dr. Wojciechowi Lewandowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez Radę Doskonałości Naukowej

W dniu 23. 02. 2022 r. została powołana przez Radę Instytutu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II komisja habilitacyjna w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia dr. Wojciechowi Lewandowskiemu w następującym składzie:

1. prof. dr hab. Andrzej Szahaj – Uniwersytet Mikołaja Kopernika – przewodniczący komisji, wyznaczony przez RDN;
2. dr hab. Marcin Jaranowski, prof. Uniwersytet Mikołaja Kopernika – recenzent komisji, wyznaczony przez RDN;
3. dr hab. Olga Dryla, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego - recenzent komisji, wyznaczony przez RDN;
4. dr hab. Ryszard Wiśniewski, prof. Uniwersytetu Humanistyczno – Przyrodniczego im. J. Długosza w Częstochowie - recenzent komisji, wyznaczony przez RDN;
5. dr hab. Artur Szutta, prof. Uniwersytetu Gdańskiego – recenzent komisji, wyznaczony przez Radę Instytutu Filozofii KUL;
6. prof. dr hab. Jan Kłos - Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II – członek komisji, wyznaczony przez Radę Instytutu Filozofii KUL;
7. dr hab. Andrzej Stefańczyk - Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II – sekretarz komisji, wyznaczony przez Radę Instytutu Filozofii KUL.

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonej ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) – i w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669) – oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018, poz. 261), a także Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. 2011 nr 196 poz. 1165) Komisja Habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe, o których mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy,
2. aktywność naukową, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy,
3. osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne Habilitanta.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Monografia pt. *Racje i relacje. Problem uzasadnienia obowiązków moralnych w bliskich relacjach*, Lublin 2022.

nauk humanistycznych w zakresie filozofii na podstawie rozprawy *Przyszłość i odpowiedzialność. Problem uzasadnienia odpowiedzialności za przyszłe pokolenia we współczesnej etyce* – promotor: s. prof. dr hab. Barbara Chyrowicz; recenzenci: prof. dr hab. Włodzimierz Galewicz, ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek.

Dr Wojciech Lewandowski jest zatrudniony od 01.10. 2008 – 2011 jako asystent w Katedrze Etyki Szczegółowej KUL JP II, a od 12.2011 jako adiunkt w tej Katedrze.

Do oceny Komisji Habilitant przedstawił dorobek naukowy, na który składają się:

- (i) monografia pt. *Racje i relacje. Problem uzasadnienia obowiązków moralnych w bliskich relacjach*, Lublin 2020 - jako podstawa przewodu habilitacyjnego;
- (ii) dwie monografie: jedna autorska, która jest rozszerzoną wersją rozprawy doktorskiej, zatytułowana *Przyszłość i odpowiedzialność: problem uzasadnienia odpowiedzialności za przyszłe pokolenia we współczesnej etyce*, Lublin: Wydawnictwo KUL 2015; oraz druga monografia, której dr W. Lewandowski jest współautorem wraz z M. Soniewiecką pt. *Human Genetic Selection and Enhancement: Parental Perspectives and Law*, Berlin: Peter Lang 2019;
- (iii) pięć rozdziałów w monografiach naukowych, w tym dwa rozdziały w j. angielskim w publikacjach anglojęzycznych;
- (iv) osiem artykułów w czasopismach naukowych.
- (v) czynny udział w piętnastu konferencjach naukowych, w tym również w jednej międzynarodowej z referatem w j. angielskim;
- (vi) wykonawstwo w realizowanym na UJ w latach 2014-2017 projekcie badawczym NCN –u *Prawne i etyczne aspekty genetyki reprodukcyjnej*;
- (vii) bogata oferta dydaktyczna: prowadzenie wykładów, konwersatoriów, ćwiczeń oraz seminariów licencjackich z etyki ogólnej, etyki szczegółowej oraz z bioetyki; prowadzenie zajęć w j. angielskim w ramach *Philosophy in English* na WF KUL.

1. Główne osiągnięcia naukowe

Jako podstawę przewodu habilitacyjnego dr Wojciech Lewandowski przedstawił monografię zatytułowaną *Racje i relacje. Problem uzasadnienia obowiązków moralnych w bliskich relacjach*, Lublin 2020.

Kompetencje naukowe recenzentów powołanych do oceny rozprawy odpowiadały kryteriom, o których mówi art. 18a ust. 5 ustawy.

Dorobek habilitacyjny uzyskał cztery pozytywne recenzje.

Ekscerpt z recenzji:

Dr hab. Olga Dryla zauważa, że przeprowadzone analizy przez Habilitanta są obszerne i wielowątkowe; w pracy są wykorzystane koncepcje wielu autorów, które Habilitant stara się przedstawić w zwięzłej i syntetycznej formie. Autorka recenzji zwraca jednak uwagę, że dążenie do zwięzłości (oraz hermetyczność języka) zostaje niestety okupione miejscami pewnymi niejasnościami, co obszernie omówiono w siedmiu punktach:

- (i) nieadekwatność odwołania się do perspektywy pierwszoosobowej z powołaniem się na D. Chalmersa; według Recenzentki wypowiedź D. Chalmersa dotyczy perspektywy pierwszoosobowej rozumianej jako kryterium identyfikujące świadomość fenomenalną [ad. I, 1.1.1];
- (ii) w odniesieniu do interpretacji W.D. Rossa Recenzentka zwraca uwagę, że kwestia „obowiązku *prima facie*” i „roszczenia” jest w pierwszym rzędzie nie tyle rozróżnieniem przedmiotowym/rzeczowym, ile pewnym rozstrzygnięciem terminologicznym, co w sposób adekwatny daje się odczytać dopiero w dyskusji z proponowanym przez H. Pricharda terminem „roszczenie” (*claim*); Ross bowiem argumentuje, że roszczenia nie da się zaaplikować do relacji jednoelementowej [ad I, 1.2.2];
- (iii) Recenzentka uważa, że sugestii błędnego koła przy definiowaniu ról społecznych poprzez odwołanie się do reguł jak elementu definiującego rolę społeczną można by uniknąć sięgając głębiej do dyskusji z zakresu metaetyki profesjonalnej, szczególnie głosów J. Feinberga, B. Freedmana oraz R.M. Veatcha [ad I, 1.2.5];
- (iv) Autorka recenzji w odniesieniu do argumentacji dotyczącej bezstronności i uniwersalizacji domniemywa ekwiwokację [ad I, 2.1.1];
- (v) uwaga dotyczy niewykorzystania nasuwającego się odwołania do *Utylitaryzmu* J.S. Milla w argumentacji Habilitanta w kwestii ograniczenia uniwersalizmu i bezstronności w maksymalizowaniu dobra [II, 1.2.2];
- (vi) uwaga dotyczy pominięcia relacji fiducjarnych w analizie koncepcji R. Goodina [I, 1.1.2];
- (vii) uwaga dotyczy odmiennego rozumienia i interpretacji priorytaryzmu (w szczególności koncepcji D. Parfita) oraz suficientyzmu [III, 1.2.1].

Recenzentka formułuje dwie uwagi krytyczne odnośnie edycji pracy Habilitanta: (1) pierwsza dotyczy kilku błędnych referencji i pomyłek w bibliografii (np. błędna lokalizacja cytatów z pism D. Parfita na s. 225); (2) tłumaczenia z j. angielskiego są bez podania autora przekładu; Recenzentka sugeruje, że podanie na początku książki jako tłumacza Autora książki mogłoby usunąć łatwo ten niewielki deficyt.

Dr hab. Marcin Jaranowski zaznacza na początku swojej recenzji, że przedstawiona przez Habilitanta rozprawa stanowi bardzo szeroką odpowiedź na pytanie o możliwość i sposób etycznego uzasadnienia zobowiązań moralnych, wynikających z bliskich relacji międzyosobowych, a centralnym pojęciem wywodu jest pojęcie „racji”, które wskazuje na źródło dostarczające uzasadnienia powinności. Recenzent podkreśla, że Habilitant poruszając się pomiędzy stanowiskami, które sytuują podstawę moralności w bezstronnym osądzie, a tymi, które dopuszczają istotną wagę moralną osądów stronnich, przyjął własne, odrębne, porządkujące pole dyskusji stanowisko; interesującym pomysłem jest stworzenie nici przewodnich rozprawy z dwóch przykładów, będących przedmiotem analiz prowadzonych z perspektywy różnych stanowisk: przede wszystkim Henry'ego Sidgwicka przykładu zobowiązań wobec obcego dziecka spotkanego na bezludnej wyspie, ale także przykładu bliskich relacji Julii i Winstona z *Roku 1984* George'a Orwella. Ponieważ Habilitant uznaje priorytetowość racji osobistych jako zależną od sytuacji, to z tego punktu widzenia praca

dostarcza także bogatego materiału dla etycznych analiz decyzji podejmowanych w określonych okolicznościach.

Recenzent podkreśla, że monografia charakteryzuje się wyjątkową precyzją wywodu oraz nieprzeciętnym obeznaniem autora w literaturze przedmiotu. Habilitant prowadzi argumentację w sposób ścisły i wiarygodny, zgodny z najwyższymi standardami naukowymi, jednocześnie wprowadzając do polskiej nauki refleksję nad mnogością często jeszcze niekomentowanych w naszym kraju stanowisk oraz dyskusji dotyczących uzasadnienia powinności, które rozwinięto we współczesnej analitycznej etyce anglosaskiej. Chociaż rozprawę można rozumieć wręcz jako przegląd takich stanowisk, należy równocześnie zaznaczyć, że każde z nich pojawia się jako element włączony w spójny, integrujący wywód, który zachowuje płynność, mimo mnogości odniesień. Całość kończą ostrożne konkluzje, prowadzące Autora do przyjęcia wyważonego stanowiska; Habilitant traktuje przyjęte stanowisko jako rozwiązanie, w przypadku którego zyski poznawcze górują nad stratami. Recenzja dalej podkreśla wysoki stopień zaawansowania, szczegółowość i wnikliwość monografii Habilitanta na tle i w obszarze prac podnoszących zagadnienie uzasadnienia szczególnych zobowiązań moralnych wobec bliskich osób. Recenzja stwierdza, że ta oparta na literaturze anglojęzycznej i napisana w formule filozofii analitycznej praca, stanowi cenne i nowe ujęcie tematu w Polsce, i z pewnością zasługuje na to, żeby stać się ważnym punktem odniesienia w etycznych dyskusjach dotyczących problemu stronniczości.

Recenzent formułuje kilka uwag i wątpliwości odnośnie pracy: (1) warto byłoby wyraźniej zaznaczyć, że analizy Habilitanta są prowadzone nie tylko w ramach takiego czy innego modelu uzasadnień sądów moralnych, ale także w ramach pewnego ogólnego wyobrażenia samej natury moralności, w którym podniesiono znaczenie uwzględniania racji, w stosunku do roli w realnych relacjach międzyludzkich; (2) istnieje wątpliwość, czy kompromisowe rozstrzygnięcie kwestii ważności racji osobistych i bezstronnych, polegające na związaniu ich siły z sytuacją, nie napotka trudności związanych z dynamiką sytuacji oraz interpretacją sytuacji; pojęcie sytuacji w nauce uzupełnia pojęcie środowiska, wskazując na zmienne elementy otoczenia podmiotu, a sytuacja może być dynamiczna; (3) korzystna z perspektywy kontaktu Autora z czytelnikiem mogłaby być zmiana proporcji pomiędzy wkładem Autora w wywód, a treściami zapośredniczonymi przez interpretację innych stanowisk, na korzyść tego pierwszego (np. w podrozdziale 1.1. „Konsekwencjalizm”); (4) brak indeksu osobowego w rozprawie habilitacyjnej nieco utrudnia pracę z książką, zwłaszcza zważywszy na mnogość odniesień.

Dr hab. Ryszard Wiśniewski zauważa, że monografia Habilitanta wpisuje się w paradygmat etyki analitycznej uprawianej w kręgu współczesnej anglosaskiej filozofii analitycznej, a właściwie metaetyki analitycznej. Recenzent docenia samo odkrycie tematu, analityczną perspektywę metaetyczną zasygnalizowaną w tytule oraz klarowną strukturę dzieła, konsekwentnie realizującą cel badawczy, którym jest sposób uzasadnienia obowiązków moralnych wynikających z bliskich relacji (s. 10). Recenzent podsumowując analizę monografii Habilitanta zauważa, że wynik pracy ukazujący wielość racji i dróg wyboru słusznych kontekstowo decyzji moralnych w sytuacjach konfliktu bezstronnych racji z racjami obciążonymi stronniczością bliskich relacji – daje świeży wgląd w naturę etyki, która

w miarę jej aplikacji do życia, kiedy schodzi z poziomu abstrakcyjnej ogólności w przestrzeń konfliktów moralnych, pozwala otworzyć się na twórczy udział podmiotu w podejmowaniu właściwych decyzji.

Recenzent podkreśla dobry warsztat naukowy oraz imponującą erudycję w zakresie przedmiotu rozprawy Habilitanta; w pracy została uchwycona płynna struktura ontologiczna zjawisk moralnych opisanych od strony racji w bliskich relacjach, zachowując poszanowanie dla porządkującej i zasadniczo nadrzędnej roli bezstronnych racji uniwersalnych.

Recenzent wskazuje na dwa mankamenty pracy: (1) brak rozwiniętej teorii intuicji, co byłoby pomocą przy mnogości racji rozstrzygać o priorytecie tam, gdzie inne sposoby zawodzą; (2) Recenzent wyraża zdziwienie, że wykształcony w KUL uczony nie nawiązuje do osiągnięć i pomija milczeniem dorobek środowiska naukowego swojej uczelni, które podejmowało problemy rozważane w pracy albo kwestie pokrewne, jak ks. prof. A. Szostek, ks. prof. T. Styczeń czy ks. prof. K. Wojtyła.

Dr hab. Artur Szutta w swojej recenzji stwierdza, że książka habilitacyjna dra Wojciecha Lewandowskiego stanowi głęboko przemyślaną, składającą się z trzech rozdziałów obronę szczególnych obowiązków wobec bliskich osób. Recenzent dzieli swoje omówienie głównego osiągnięcia Habilitanta na trzy części: (i) ogólne omówienie całości pracy; (ii) zalety i osiągnięcia rozprawy; (iii) uwagi krytyczne. Recenzent wskazuje na jasno sformułowany cel pracy, którym jest odpowiedź na pytanie, jak uzasadnić moralnie obowiązki wobec bliskich osób; odpowiedź Habilitanta – co także jest w sposób zdecydowany sformułowane - polega na obronie trzech kluczowych tez: (1) tezę o doniosłości pierwszoosobowej perspektywy; (2) tezę o nieredukowalności racji osobistych; (3) tezę o priorytecie racji osobistych nad bezstronnymi. Recenzent zaznacza, że Habilitant prezentując argumenty na rzecz określonych tez jednocześnie rzetelnie wykazuje ich słabe strony, dzieląc się wątpliwościami (swoimi, ale też wyrażanymi przez licznie przytaczanych autorów).

Dr hab. Artur Szutta zwraca uwagę, że tematyka szczególnych obowiązków nie była do tej pory satysfakcjonująco rozwijana w polskim środowisku filozoficznym, więc praca Habilitanta skutecznie tę lukę uzupełnia, dzięki czemu stanowi ważny wkład w rozwój polskiej myśli filozoficznej, a w pewnej mierze przyczynia się także do rozwoju filozofii światowej. Recenzent jako na niewątpliwe zalety książki Habilitanta wskazuje zasadniczo na pięć punktów: (i) Autor porządkuje liczne i rozbudowane już dyskusje na temat perspektywy moralnej (bezstronnej i stronniczej), racji działania, rozwiązywania konfliktów między obowiązkami bezstronnymi i obowiązkami szczególnymi; (ii) dokonuje całościowego przeglądu stanowisk w kwestii sporu o racje osobiste, w tym rzetelnego zestawienia ich mocnych i słabych stron; (iii) wprowadza nowe własne wątki do dyskusji, formułując testy orwellowskie, które pokazują istnienie nieredukowalnych racji osobistych, a także aplikując partykularyzm do debaty nad istnieniem szczególnych obowiązków, tym samym proponując przekonujące rozwiązanie tzw. problemu dualizmu praktycznego rozumu, zgodnie z którym racje osobiste i racje bezstronne są niewspółmierne, co oznaczałoby, że etyka obejmuje dużą liczbę nierozwiązywalnych dylematów; (iv) dużą zaletą książki jest także jej erudycyjność, praca bowiem podejmuje analizę szerokiego wachlarza stanowisk w szczególności

najnowszej literatury przedmiotu, przy czym wykazuje się dogłębną znajomością i rozumieniem omawianych poglądów i argumentów; (v) godna uwagi jest także wyważona postawa habilitanta, ponieważ mimo identyfikacji z konkretnym stanowiskiem (czego nie kryje od samego początku), analizuje każde stanowisko w sposób rzetelny i bezstronny, nie unikając przy tym odsłaniania słabości perspektyw i argumentów, po których stronie się ostatecznie opowiada.

Recenzent wskazuje jako pewną wadę rozprawy dość hermetyczny język i nieco zawiły styl, niemniej – jak stwierdza - zarzut ten nie umniejsza wartości naukowej recenzowanej pracy.

2. Ocena dorobku i aktywności naukowej

Dr hab. Olga Dryla dzieli dorobek Habilitanta na cztery grupy: (1) obejmuje artykuły, które są związane wprost albo pośrednio z rozprawą doktorską: *Ponadczasowy altruizm* (2013), *Problem odpowiedzialności za przyszłe pokolenia w teoriach konsekwencjonalnych* (2010), *Odpowiedzialność za nieistniejących?* (2010), *Przyszłość i odpowiedzialność...* (2015); Recenzentka zwraca uwagę na brak wzajemnych odniesień w tych pracach; Autor nie powołuje się na własne prace z tego obszaru ani nie umieszcza ich w bibliografii; (2) zawiera osiem tekstów, z których dwa zostały opublikowane w czasopismach, a pozostałe to rozdziały monografii i prac zbiorowych; pięć tekstów z tej grupy ukazało się w j. angielskim w wydawnictwach naukowych wysoko punktowanych; (3) stanowią teksty poruszające tematykę przebaczenia: *Moralny wymiar przebaczenia w ujęciu Maxa Schelera* (2011) oraz *Czy mamy prawo przebaczać w imieniu skrzywdzonych* (2018); (4) obejmuje dwa artykuły, które – według Recenzentki – nie dają się zaklasyfikować do wymienionych wyżej grup: *Problem interpretacji zasady Fiat iustitia, ruat caelum* oraz *Ewaluacyjne i egzystencjalne aspekty trafu moralnego*.

W podsumowaniu Recenzentka zwraca uwagę na fakt, że Habilitant konsekwentnie eksploruje w swoich pracach kolejne aspekty szeroko rozumianego pluralizmu etycznego, co stanowi znaczący wkład w polską literaturę filozoficzną; dorobek Habilitanta oraz przedstawiona monografia stanowią uzasadnienie dla pozytywnego rozpatrzenia wniosku Habilitanta.

Dr hab. Marcin Jaranowski stwierdza, że bardzo pozytywnie należy ocenić także pozostały dorobek publikacyjny Habilitanta, który sięga wysokiego, międzynarodowego poziomu etyki analitycznej i bioetyki, do czego przyczynił się staż odbyty na Uniwersytecie Oxfordzkim; zaowocował on anglojęzycznymi publikacjami z zakresu bioetyki i genetyki wydanymi w latach 2018-2019. Z perspektywy Recenzenta szczególnie interesująco jawi się wykorzystanie analitycznych zdolności Habilitanta do eksploracji tematów, które sam określa jako związane z egzystencjalnie trudnymi doświadczeniami podmiotu moralnego (artykuły *Czy mamy prawo przebaczać w imieniu skrzywdzonych?*, *Problem interpretacji zasady 'Fiat iustitia, ruat coelum'* czy *Ewaluacyjne i egzystencjalne aspekty trafu moralnego*). Recenzent zwraca uwagę, że ilościowo dorobek jest w pełni wystarczający do uzyskania stopnia, o który ubiega się Habilitant; ponadto podkreśla, że w swoich badaniach eksploruje kilka dość różnych obszarów tematycznych (problemy etyczne związane z genetyką oraz rodzicielstwem, problem odpowiedzialności, problem przebaczenia, kwestia trafu moralnego), publikując

monografie i artykuły, które w swojej wartości naukowej nie ustępują rozprawie habilitacyjnej, a postawione w nich cele teoretyczne realizowane są zazwyczaj przez precyzyjne rozróżnienia.

Dr hab. Ryszard Wiśniewski zauważa, że na pozostałą część dorobku Habilitanta składają się: 2 monografie (w tym 1 wspólna); 5 rozdziałów w monografiach oraz 7 artykułów w czasopismach. Recenzent podkreśla, że prace w j. angielskim były publikowane w wydawnictwie Peter Lang&Springer oraz w wysoko punktowanych czasopismach w kraju (*Roczniki Filozoficzne*, *Analiza i Egzystencja*, *Etyka*); z punktu widzenia ilościowego przedstawiony dorobek jest więcej niż przyzwoity i zupełnie wystarczający. Poza aktywnością publikacyjną Habilitant brał aktywny udział w ogólnopolskim życiu konferencyjnym, gdzie wygłaszał referaty osadzone problemowo w prowadzonych badaniach (14 referatów + referat wygłoszony podczas stażu w Oxfordzie *Balancing reasons in parental decisions in the context human enhancement*). W konkluzji Recenzent stwierdza, że przedłożone do oceny teksty charakteryzuje spójność podejmowanej tematyki, wysoki poziom metodologiczny, otwarcie na współczesne badania bioetyczne i metaetyczne; dorobek Habilitanta czyni go – w opinii Recenzenta – dojrzałym filozofem moralności, etykiem i metaetykiem.

Dr hab. Artur Szutta stwierdza, że wszystkie publikacje załączone we wniosku habilitacyjnym dr. w. Lewandowskiego cechuje szeroka orientacja w literaturze, wysoki poziom rozumienia problemu, oraz przemyślana struktura. Habilitant wykazuje się zdolnością do analizy i argumentacji na wysokim poziomie; godnym szczególnej uwagi jest tekst *Parents, special obligations and reproductive genetics*, stanowiący rozdział w książce *The Ethics of Reproductive Genetics*, redagowanej przez Martę Soniewicką, (Springer 2018, s. 67-79). W opinii zajmującego się problematyką genetyki reprodukcyjnej oksfordzkiego etyka, Toma Douglasa (wyrażonej w jego tekście z 2019 roku) artykuł Habilitanta stanowi jedno z nielicznych (także w literaturze anglojęzycznej) szerszych opracowań argumentacji na rzecz „przed-rodzicielskiej stronniczości” w ramach etycznej dyskusji na temat wspomaganej prokreacji, co można uznać obok recenzowanej pracy habilitacyjnej za znaczący wkład dr. Lewandowskiego w rozwój dyscypliny filozoficznej.

3. Osiągnięcia organizacyjne, dydaktyczne i popularyzujące naukę

Dr hab. Olga Dryla stwierdza, że staż odbyty przez Habilitanta w Oxford Uehiro Centre for Practical Ethics oraz udział w grantie NCN realizowanym w UJ wypełniają warunek aktywności naukowej w więcej niż w jednej uczelni albo instytucji naukowej (art. 219, ust. 1, pkt 3 Ustawy).

Dr hab. Marcin Jaranowski uważa, że Habilitant w ocenianym czasie uczestniczył czynnie w kilkunastu konferencjach naukowych oraz wygłosił referat na seminarium w Oxford University; ponadto współpracował przy organizacji XI Polskiego Zjazdu Filozoficznego, prowadzi m.in. kilka kursów w języku angielskim na wydziale Filozofii KUL oraz jest autorem kursów e-learningowych. Wymienione osiągnięcia naukowe oraz udokumentowana aktywność naukowa są w ocenie Recenzenta zdecydowanie wystarczającą podstawą do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie filozofia.

Dr hab. Ryszard Wiśniewski wskazuje na duży dorobek dydaktyczny Habilitanta, na który składają się: wykłady, konwersatoria, ćwiczenia, seminaria licencjackie na WF KUL na studiach stopnia I, II oraz III z zakresu etyki ogólnej, szczegółowej, w tym bioetyki i filozofii współczesnej, a także zajęcia na kierunku Philosophy in English; ponadto dr Lewandowski jest promotorem 14 prac licencjackich, promotorem pomocniczym 1 rozprawy doktorskiej oraz recenzentem 25 prac licencjackich i magisterskich. Dr W. Lewandowski jest też organizatorem kursów e-learningowych z etyki oraz filozofii współczesnej; w 2014 roku prowadził zajęcia w Padwie z zakresu etyki odpowiedzialności za przyszłe pokolenia. Nadto zaangażowany był w organizację trzech edycji „Tygodnia Filozoficznego” jako kurator KFS KUL oraz brał udział w pracach Komitetu Organizacyjnego XI Polskiego Zjazdu Filozoficznego; na polu popularyzacji nauki Habilitant może się poszczycić wieloletnim prowadzeniem zajęć i warsztatów dla młodzieży licealnej w różnych formach organizacyjnych.

Recenzent stwierdza, że dorobek Habilitanta w zakresie dydaktyki, na polu organizacyjnym oraz popularyzacji filozofii w najwyższym stopniu spełnia warunki i wymagania formułowane dla kandydata do stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Artur Szutta zauważa, że Habilitant prowadził (od 2008 roku) zajęcia na Wydziale Filozofii KUL JP II, w tym wykłady (kursoryczne i monograficzne), konwersatoria, ćwiczenia i seminaria licencjackie. Zajęcia te obejmowały takie przedmioty jak: etyka ogólna i szczegółowa, bioetyka; prowadził także zajęcia w języku angielskim. Jest promotorem czternastu prac licencjackich, a także promotorem pomocniczym jednej rozprawy doktorskiej i recenzentem dwudziestu pięciu prac licencjackich i magisterskich. Dr Lewandowski organizował także kursy e-learningowe oraz prowadził w roku 2014 zajęcia w ramach programu Erasmus na Università degli Studi di Parma. W latach 2013-2016 pełnił funkcję kuratora Koła Filozoficznego KUL.

4. Konkluzje i ostateczne wnioski członków komisji

Prof. dr hab. A. Szahaj uważa, że książka habilitacyjna oraz pozostały dorobek Habilitanta spełnia wszelkie wymogi kwalifikujące do nadania stopnia doktora habilitowanego; ponadto prof. A. Szahaj podkreśla wielką erudycję oraz ogromną rzetelność dr. W. Lewandowskiego w jego wszystkich pracach posuniętą aż do drobiazgowości, co jednak nie stanowi zarzutu.

Dr hab. Olga Dryła uważa, że dr W. Lewandowski spełnia wymienione w art. 219 ust. 1 ustawy warunki decydujące o możliwości nadania stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Marcin Jaranowski sądzi, że osiągnięcia naukowe oraz udokumentowana aktywność dra W. Lewandowskiego są zdecydowanie wystarczającą podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie filozofia.

Dr hab. Ryszard Wiśniewski stwierdza, że po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym oraz organizacyjnym dra Wojciecha Lewandowskiego, jego działalnością naukową realizowaną w więcej niż jednym ośrodku naukowym oraz po analizie rozprawy habilitacyjnej, p. dr W. Lewandowski spełnia wymogi określone w kryteriach aktualnych aktów prawnych, aby uzyskać stopień doktora habilitowanego.

Dr hab. Artur Szutta uważa, że podstawowe osiągnięcie habilitacyjne doktora Wojciecha Lewandowskiego wraz z pozostałym dorobkiem naukowym, dydaktycznym i popularyzatorskim w pełni uzasadniają nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia.

Prof. dr hab. Jan Kłos wyraża opinię, że dr W. Lewandowski spełnia warunki uprawniające do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego; prof. J. Kłos zaznacza, że dr Lewandowski jest nie tylko wnikliwym badaczem zagadnień etycznych, ale także podejmuje wiele inicjatyw angażujących środowisko naukowe. Potrafi nawiązywać dialog z innymi ośrodkami naukowymi oraz owocnie współpracować w realizacji podjętych zagadnień badawczych.

Dr hab. Andrzej Stefańczyk uważa, że mając na uwadze całość dokonań dr. W. Lewandowskiego - zarówno jego książkę habilitacyjną, dwie wcześniejsze monografie oraz opublikowane artykuły i jego zaangażowanie organizacyjne w życie naukowe środowiska akademickiego - można uznać, że Habilitant spełnia wszystkie wymogi ustawowe, aby ubiegać się o stopień doktora habilitowanego.

5. Sprawozdanie z posiedzenia (i dyskusji) komisji ds. postępowania habilitacyjnego dr. Wojciecha Lewandowskiego

Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się w formie zdalnej na platformie MS Teams 05.07. 2022 r. w godz. 11.02 – 13.10. W posiedzeniu komisji uczestniczyło sześciu jej członków – nie był obecny dr. hab. M. Jaranowski, który odpowiednio wcześniej przedstawił przewodniczącemu, prof. Andrzejowi Szahajowi, oraz sekretarzowi, dr. hab. A. Stefańczykowi, ważne uzasadnienie swojej nieobecności. Wobec nieobecności jednego członka komisji przewodniczący, prof. A. Szahaj, zaznaczył, że zgodnie z prawem brak jednego członka komisji nie unieważnia procedury nadawania stopnia doktora habilitowanego, a więc obrady komisji i jej uchwały pozostają z mocy obowiązującego prawa ważne. Posiedzenie za zgodą członków komisji oraz Habilitanta było rejestrowane i znajduje się w archiwum WF KUL do wglądu dla członków komisji oraz władz WF.

Spotkanie rozpoczął przewodniczący komisji prof. Andrzej Szahaj powitaniem członków komisji oraz podaniem planu spotkania: (1) przedstawienie streszczeń recenzji oraz opinii – Habilitant został wyłączony z tej części obrad komisji; (2) pytania formułowane do Habilitanta przez członków komisji; (3) dyskusja członków komisji nad dorobkiem dr. W. Lewandowskiego i ocena jego odpowiedzi – z wyłączeniem Habilitanta z tej części obrad; (4) głosowanie nad wnioskiem o nadanie tytułu doktora habilitowanego – nadal bez obecności zainteresowanego; (5) poinformowanie Habilitanta o wynikach głosowania; (6) informacja przewodniczącego do sekretarza komisji odnośnie formy protokołu i procedury jego przyjęcia przez członków komisji oraz zatwierdzenia przez przewodniczącego.

(1) Prezentacja streszczeń recenzji oraz opinii.

Dr hab. O. Dryła rozpoczęła swoją wypowiedź od pozytywnej oceny dorobku Habilitanta oraz jego głównego osiągnięcia, tj. książki *Racje i relacje.....*; w drugiej części swojego wystąpienia sformułowała cztery uwagi krytyczne odnośnie książki *Racje i relacje*: (i) nieadekwatność odwołania się do perspektywy pierwszoosobowej z powołaniem się na D.

Chalmersa; według Recenzentki wypowiedź D. Chalmersa dotyczy perspektywy pierwszoosobowej rozumianej jako kryterium identyfikujące świadomość fenomenalną; (ii) w odniesieniu do interpretacji W.D. Rossa Recenzentka zwraca uwagę, że kwestia „obowiązku *prima facie*” i „roszczenia” jest w pierwszym rzędzie nie tyle rozróżnieniem przedmiotowym (albo rzeczowym), ile pewnym rozstrzygnięciem terminologicznym, co w sposób adekwatny daje się odczytać dopiero w dyskusji z proponowanym przez H. Pricharda terminem „roszczenie” (*claim*); Ross bowiem argumentuje, że roszczenia nie da się zaaplikować do relacji jednoelementowej; (iii) Recenzentka uważa, że sugestii błędnego koła przy definiowaniu ról społecznych można by uniknąć sięgając głębiej do dyskusji z zakresu metaetyki profesjonalnej dyskusji z zakresu metaetyki profesjonalnej, szczególnie do głosów J. Feinberga, B. Freedmana oraz R.M. Veatcha; (iv) uwaga dotyczyła odmiennego rozumienia i interpretacji priorytaryzmu (w szczególności koncepcji D. Parfita) oraz suficientyzmu (vide H.G. Frankfurt). Ponadto Recenzentka zwróciła uwagę na deficyty w edycji książki: (i) braki w bibliografii; (ii) brak podania autora przekładów z j. angielskiego w książce.

Dr hab. A. Szutta wskazując głównie na zalety pracy Habilitanta stwierdza, że: (i) Autor porządkuje liczne i rozbudowane już dyskusje na temat perspektywy moralnej (bezsstronnej i stronniczej), racji działania, rozwiązywania konfliktów między obowiązkami bezstronnymi i obowiązkami szczególnymi; (ii) dokonuje całościowego przeglądu stanowisk w kwestii sporu o racje osobiste, w tym rzetelnego zestawienia ich mocnych i słabych stron; (iii) wprowadza nowe własne wątki do dyskusji, formułując testy orwellowskie, które pokazują istnienie nieredukowalnych racji osobistych, a także aplikując partykularyzm do debaty nad istnieniem szczególnych obowiązków, tym samym proponując przekonujące rozwiązanie tzw. problemu dualizmu praktycznego rozumu, zgodnie z którym racje osobiste i racje bezstronne są niewspółmierne, co oznaczałoby, że etyka obejmuje dużą liczbę nierozwiązywalnych dylematów; (iv) dużą zaletą książki jest także jej erudycyjność, praca bowiem podejmuje analizę szerokiego wachlarza stanowisk w szczególności najnowszej literatury przedmiotu, przy czym wykazuje się dogłębną znajomością i rozumieniem omawianych poglądów i argumentów; (v) godna uwagi jest także wyważona postawa Habilitanta, ponieważ mimo identyfikacji z konkretnym stanowiskiem, analizuje każde stanowisko w sposób rzetelny i bezstronny, nie unikając przy tym odstawiania słabości perspektyw i argumentów, po których stronie się ostatecznie opowiada.

Dr hab. R. Wiśniewski sformułował cztery uwagi do dokonań Habilitanta: (i) za niewątpliwą zaletę głównego dzieła uznał wieloaspektową konfrontację uniwersalnych racji etyki z racjami opartymi na relacjach osobistych, co w obliczu praktyki moralnej nie radzącej sobie z absolutyzmem etycznych principów w sytuacjach osobistego zainteresowania jest zagadnieniem fundamentalnym i praktycznie bardzo ważnym; w perspektywie pracy uniwersalistyczny fundament etyki zostaje w prawdzie zachowany, ale z bogactwa argumentów zarówno za uniwersalizmem, jak i za relatywizmem bliskich relacji wynika jednakowoż, że kwestią otwartą pozostaje ludzka zdolność do odpowiedzialnej intuicji słusznego wyboru między niezgodnymi opcjami; (ii) jako niezrozumiałe Recenzent ocenił brak odniesień w książce *Racje i relacje* Habilitanta do dorobku rodzimego środowiska

uniwersyteckiego, tj. do prac ks. prof. T. Stycznia (analizy możliwości etyki empirycznej i zarazem ogólnie ważnej) i ks. prof. A. Szostka (badanie podstaw uzasadnienia wyjątków od ogólnie ważnych norm etycznych); (iii) wprawdzie Habilitant stara się dość hermetyczną metaetykę rozjaśniać, ale też nie zawsze wiadomo, w jakim kontekście posługuje się terminem „racja”, w porządku opisowo-wyjaśniającym, teoretycznym, czy uzasadniającym w znaczeniu etycznym; zdaniem Recenzenta pojęcie „intuicji” też wymagałoby doprecyzowania.; (iv) Recenzent wysoko ocenia główne osiągnięcie Habilitanta, pomimo stwierdzonych deficytów, oraz wystawia dobrą ocenę pozostałemu dorobkowi dr. W. Lewandowskiego oraz jego pracy organizacyjnej i dydaktycznej.

Prof. J. Kłos w swojej opinii podkreśla, że praca Habilitanta *Racje i relacje* stanowi obszerne opracowanie podstawowych zagadnień etycznych. Na uznanie zasługuje bardzo przejrzysta od strony formalnej struktura rozprawy (trzy rozdziały, obszerna bibliografia). Autor wychodzi od nakreślenia moralnych perspektyw dla budowania przekonań moralnych (relacja pierwszoosobowa, kwestia bezstronności). W rozdz. II analizuje sposoby uzasadniania szczególnych obowiązków. Tutaj omawia stanowiska redukcjonistyczne oraz niereducjonistyczne. Wreszcie w rozdz. III zajmuje się problemem priorytetu, analizując stanowisko bezstronności, stronniczości oraz kontekstualistyczne ujęcie obowiązków. Praca jest dowodem dojrzałości metodologicznej Autora, erudycji oraz umiejętności selektywnego podejścia do bogatej przecież plejady stanowisk. Na pochwałę zasługuje zatem dyscyplina badawcza, która pozwala obszerny materiał podporządkować zdefiniowanemu celowi badawczemu. Prof. J. Kłos ocenił również wysoko pozostały dorobek Habilitanta oraz jego zaangażowanie w życie akademickie środowiska – udział w konferencjach, uczestnictwo w organizacji XI Zjazdu Filozoficznego oraz organizację trzech edycji Tygodnia Filozoficznego jako kurator KFS KUL; wymaga także zaznaczenia, że liczba cytowań publikacji Habilitanta wynosi 19 (bez autocytowań: 17), h-indeks (bez autocytowań) wynosi 2.

Dr hab. A. Stefańczyk wskazał, że Habilitant w zmaganiach z trudnym problemem formowania dyrektyw i ocen moralnych w kontekście uzasadniania ich racji, co jest kwestią szeroko i szczegółowo dyskutowaną we współczesnej literaturze przedmiotu, zaprezentował wielką przenikliwość badawczą oraz dużą świadomość metodologiczną (i logiczną) w dokonanych rozróżnieniach rozmaitych stanowisk (redukcjonistycznych, niereducjonistycznych) oraz wykazał się imponującą erudycją i doskonałą orientacją w dość skomplikowanych niuansach współczesnych dyskusji etycznych w kręgu filozofii analitycznej (anglosaskiej szczególnie). Niewątpliwym osiągnięciem Autora jest wypełnienie swoją wysoce kompetentną książką poważnego deficytu w polskiej literaturze filozoficznej, w której problem obowiązków szczególnych – osobistych vs obowiązków uniwersalnych nie był dotąd tak szczegółowo i wielostronnie badany i przedstawiany. Praca habilitacyjna dr. W. Lewandowskiego jest owocem dojrzałego i kompetentnego badacza i etyka – stwierdza na koniec w swojej ocenie dr hab. A. Stefańczyk.

Prof. A. Szahaj wysoko ocenił główne osiągnięcie Habilitanta, tj. książkę *Racje i relacje*, choć stwierdził, że jej drobiazgowość i szczegółowość może się wydawać miejscami przytłaczająca, jeżeli nie męcząca; wskazana jednak szczegółowość nie tyle stanowi zarzut, co jest dowodem rzetelności Autora i dobrej analitycznej roboty – stwierdził prof. A. Szahaj.

(2) Pytania do Habilitanta

Dr hab. R. Wiśniewski: Jaki jest status epistemiczny intuicji?

Dr hab. A. Szutta: Czy przyjmowany przez Habilitanta partykularyzm nie oznacza w konsekwencji eliminacji racji uniwersalnych?

Dr hab. O. Dryla: Jaka jest w istocie perspektywa pierwszoosobowa Chalmersa?

Prof. Jan Kłos: Jak opisać w siatce pojęciowej proponowanej przez Habilitanta – racji osobistych i racji uniwersalnych – sytuację Samarytanina z Ewangelii?

Dr hab. A. Stefańczyk: Jak ma się do diskutowanego przez Habilitanta problemu racji osobistych – szczegółowych i racji uniwersalnych - klasyczna teoria ‘ordo caritatis’? Czy zachodzą zbieżności pomiędzy tą klasyczną teorią a teoriami diskutowanymi przez Habilitanta w jego ostatniej książce?

Prof. A. Szahaj: Czy problem racji osobistych vs racji uniwersalnych jest jedynie specyfiką zachodniego kręgu kulturowego, a w innych kontekstach kulturowych nie mógłby się pojawić, czy też nie jest ten problem tylko charakterystyczny dla określonego profilu kultury i ma charakter uniwersalny, tj. ogólnoludzki?

(3) Dyskusja nad dorobkiem Habilitanta i ocena jego odpowiedzi na pytania.

Dr. hab. Olga Dryla wyraziła pozytywną opinię o dorobku naukowym Habilitanta; odnosząc się do odpowiedzi Habilitanta na pytanie dała wyraz umiarkowanej satysfakcji, bo obarczonej pewnymi zastrzeżeniami.

Dr hab. Szutta ocenił pozytywnie odpowiedź Habilitanta; wskazał dodatkowo na jego aktywność w popularyzowaniu filozofii poprzez aktywną współpracę z periodykiem „Filozofuj”.

Dr hab. R. Wiśniewski wyraził opinię pozytywną na temat odpowiedzi i całokształtu aktywności naukowej dr W. Lewandowskiego; dodatkowo podkreślił, że Habilitant ze swoją przenikliwością i pasją badawczą doskonale wpisuje się w tradycję szkoły, z której się wywodzi, tj. dokonań ks. prof. A. Szostka i ks. prof. T. Stycznia oraz ks. prof. K. Wojtyły, mimo iż bezpośrednio do swych mistrzów nie odwołuje się..

Prof. Jan Kłos ocenił pozytywnie dorobek Habilitanta i udzielone odpowiedzi; zwrócił uwagę na zdolność Habilitanta do twórczego myślenia ‘na żywo’, nawet w sytuacjach niekomfortowej presji, jak np. podczas kolokwium habilitacyjnego.

Dr hab. A. Stefańczyk ocenił pozytywnie odpowiedź Habilitanta oraz zwrócił uwagę na jego doskonałą orientację w problemach etycznych podejmowanych w filozofii wieków wcześniejszych, szczególnie w starożytności (Platon, Arystoteles) i średniowieczu (Augustyn, Tomasz z Akwinu).

Prof. A. Szahaj wyraził satysfakcję z odpowiedzi Habilitanta z tym jednak zastrzeżeniem, że w jego osobistym przekonaniu okcydenty-centryzm kwestii stawianych w pracach dr W.

Lewandowskiego i sposób ich rozwiązywania domagałby się poszerzenia o perspektywę i doświadczenia innych kultur dla prezentacji pełnego pejzażu problemów moralnych; niemniej ocena prof. A. Szahaja była jednoznacznie pozytywna.

(4) Podsumowanie

Na podstawie recenzji oraz dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej przez Radę Doskonałości Naukowej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Wojciecha Lewandowskiego jej członkowie uznali,

iż posiada on osiągnięcia naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora stanowiące „znaczný wkład” w rozwój filozofii oraz wykazał się „istotną aktywnością naukową”, co oznacza, iż spełnił wymagania sformułowane w art. 16 ust. 1 Ustawy, dlatego jednogłośnie podjęli uchwałę o wystąpieniu do Rady Instytutu Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia.

Lublin 05.07. 2022 r.

Prof. dr hab. Andrzej Szahaj, UMK – Przewodniczący -

Dr hab. Andrzej Stefańczyk, KUL – Sekretarz Komisji -

